

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613206538
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613206538.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jany Martinčekovej, v právnej veci žalobcu: Futbalový klub FC 34 Liptovský Mikuláš - Palúdzka, so sídlom Priehradná 2, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 141 321, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Jaroslavom Kiapešom, advokátom, so sídlom B. XXXX/XX, XXX XX J. Q., proti žalovanému: Pavol Senaj AODAS, s miestom podnikania Ploštín 170, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 10 857 354, zastúpenému zástupcom FIAČAN & PARTNERS, s.r.o., so sídlom M. Pišúta 936/16, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, v konaní o zaplatenie 790,01 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4Cb/37/2013-118 zo dňa 03.01.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4Cb/37/2013-118 zo dňa 03.01.2014 v napadnutom výroku, ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, p o t v r d z u j e .

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 139,42 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 278,83 Eur od 30.07.2010 do 12.09.2010, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 139,42 Eur od 13.09.2010 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Ďalej vyslovil, že o trovách konania a o trovách štátu bude rozhodnuté samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 6 ods. 1, § 7, § 8 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov, § 675 Občianskeho zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 a konštatoval, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania žalobe v časti, uvedenej vo výrokovej časti rozsudku, čiastočne vyhovel, keď mal za preukázanú jej dôvodnosť. Okresný súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania ako podnikateľmi vznikol obchodno-právny vzťah titulom písomne uzavretej Zmluvy o podnájme nebytových priestorov (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej boli nebytové priestory, a to garáž o celkovej výmere 158 m², nachádzajúca sa na KN parcele č. 1253/2, k.ú. V. ako aj ostatných priestorov presne špecifikovaných v zmluve, na vykonávanie predmetu činnosti žalovaného zapísaného v živnostenskom registri. Otázka platnosti podnájomnej zmluvy bola predmetom konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 12C/407/2004. Uzavretie zmluvy, zmluvné práva a povinnosti z nej vyplývajúce, výška a splatnosť podnájomného medzi účastníkmi konania neboli sporné.

Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia podnájomného za druhý štvrtrok roku 2010, keď medzi účastníkmi konania bolo sporné, či si žalobca ako prenajímateľ v tomto období riadne plnil svoje

povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, a to dodávať žalovanému ako podnájomcovi elektrickú energiu a umožniť mu užívanie šatne a sociálneho zariadenia v priestoroch FC 34, a v prípade, ak si neplnil svoje zmluvné povinnosti, či si žalovaný riadne a včas uplatnil právo na zľavu z podnájomného, keď posúdenie otázky výšky zľavy z podnájomného bolo predmetom konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8C/164/2006, ktorým došlo k stanoveniu zľavy z podnájomného, ktoré si žalovaný riadne a včas uplatnil u prenajímateľa, a to za znemožnenie užívania garáže nedodaním elektrickej energie 65 %; za znemožnenie užívať priestor pred garážou navezením zeminy 10 % a za znemožnenie užívania predmetu nájmu znemožnením užívania sociálnych zariadení a priestorov šatní budovy FC 34 vo výške 5 % podnájomného. Bolo preukázané, že žalobca v roku 2004 odpojil garáž, ktorú mal žalovaný v podnájme, od prívodu elektrickej energie a znemožnil mu prístup pred garáž navezením zeminy, do šatne a sociálnych zariadení výmenou zámku od dverí v prevádzkovej budove FC 34 Liptovský Mikuláš - Palúdzka, ktoré konanie bolo dôvodom podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 12C/310/2004. Na podklade vykonateľného predbežného opatrenia sa pred súdnym exekútorom JUDr. Ján Gavurom na základe poverenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. 5505*001602 zo dňa 28.01.2005 viedlo exekučné konanie, v priebehu ktorého dňa 22.03.2005 došlo zo strany povinného k splneniu povinnosti uloženej mu vykonateľným predbežným opatrením. Podľa žalobcu po tomto dátume už zo strany prenajímateľa nedošlo k odpojeniu elektrickej energie, ani k znemožneniu podnájomcovi užívať priestory šatne a sociálneho zariadenia v prevádzkovej budove. Okresný súd poukázal, že účastníci konania majú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Ďalej uviedol, že dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní vychádzal z rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/164/2006-317 zo dňa 17.09.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 8Co/398/2010-366 zo dňa 15.02.2011, v ktorom konaní bolo nepochybne preukázané, že v období, ktoré bolo predmetom tohto súdneho sporu a za ktoré sa žalobca domáhal zaplataenia podnájomného, si žalobca riadne neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o podnájme nebytových priestorov, a to dodávať podnájomcovi elektrickú energiu a umožniť mu prístup do sociálnych zariadení a šatne, t.j. za obdobie tretieho štvrtroku roku 2004 až druhého štvrtroku roku 2006, teda aj obdobie, po ktorom už došlo podľa žalobcu k zapojeniu elektrickej energie a k umožneniu prístupu do prevádzkovej budovy na základe upovedomenia o začatí exekúcie. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj stav elektromera na podružnom merači v garáži, ktorú mal žalovaný v podnájme, keď stav elektromera ku dňu 22.03.2005 predstavoval 16.846,2 kWh (č.l. 67 pripojeného spisu sp. zn. 12C/407/2004) a podľa záznamu Mestskej polície Liptovský Mikuláš zo dňa 05.03.2011 vrátane fotografie podružného merača vyhotovenej príslušníkmi Mestskej polície Liptovský Mikuláš (č.l. 36 - 38 spisu) bol stav 17.008,0 kWh, t.j. za obdobie cca 6 rokov, je to viac len o 161,80 kWh, čo nezodpovedá riadnemu užívaniu nebytových priestorov na účel, ktorý bol zmluvnými stranami dojednaný. Pokiaľ žalobca spochybňoval dôkaz predložený žalovaným a tvrdil, že došlo k zásahu do stavu elektromera (podružného merača) v garáži, jeho tvrdenie zostalo len v rovine žiadnym dôkazom nepreukázaného tvrdenia.

Vykonaným dokazovaním mal okresný súd za preukázané a medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v priebehu roku 2004 - 2005 žalobca vykonal rozsiahlu rekonštrukciu elektrických sietí, pri ktorej prípojku elektrickej energie na garáž aj na 220, aj na 380 voltov napojil na istič, ktorý sa nachádza v sklade za barom v reštaurácii Športklubu DYNAMO v prevádzkovej budove a rovnako nebolo sporné, že k ističu žalovaný nemal prístup. Žalovaný si teda nemohol elektriku sám vypínať a zapínať, ako to tvrdil žalobca, čo bolo konštatované aj ohliadkou na mieste samom. Svedok X. S. - revízny technik elektrických zariadení jasne a zrozumiteľne popísal stav elektrických sietí pred rekonštrukciou a po jej rekonštrukcii, z ktorého jednoznačne vyplynulo, že do garáže mala byť dodávaná elektrická energia, pričom istič sa nachádza v sklade za barom (fotografia na č.l. 106 spisu). Svedok H. Q. dňa 22.02.2011 a 29.12.2010 (č.l. 34 - 35 spisu) meraním každej fázy skúšačkou (dňa 22.02.2011 aj za prítomnosti Mestskej polície Liptovský Mikuláš) zistil, že do garáže nie je dodávaný elektrický prúd už do elektromera. Okresný súd uviedol, že nebolo rozhodujúce, že sa nejedná o žalované obdobie, keď vychádzal z tvrdení samotného žalobcu, podľa ktorého bol žalovanému elektrický prúd do garáže zapojený už v roku 2005 a od tohto obdobia nemalo dôjsť k jeho odpojeniu, pritom v konaní pod sp. zn. 8C/164/2006 mal okresný súd za preukázaný opak. Okresný súd dal do pozornosti svedeckú výpoveď svedka S., že garáž, ktorú mal žalovaný v podnájme, bola napojená na prívod elektrickej energie pred rekonštrukciou elektroinštalácií

na rozvodnú skriňu, ktorá sa nachádza za hlavnými vchodovými dverami, a to cez prípojku v studni, a to aj 220, aj 380 voltov. Žalovanému bola teda od vzniku zmluvného vzťahu dodávaná svetelná energia cez prípojku v studni. Takéto pripojenie na elektrickú energiu na garáž bolo už v čase vzniku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania a trvalo až do vykonania rekonštrukcie elektroinštalácie v rokoch 2004, resp. 2005. Okresný súd uviedol, že navyše, ak by žalobca skutočne žalovanému dodával elektrickú energiu v zmysle článku IV. bod 2 Zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania, by jej spotrebu žalovanému fakturoval, čo sa nestalo.

Čo sa týka porušenia povinnosti prenajímateľa umožniť podnájomcovi užívať sociálne zariadenia a šatne v zmysle článku I. bod 4 zmluvy, okresný súd dal do pozornosti rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8C/164/2006 zo dňa 17.09.2010 (strana 17 rozsudku), ktorým vyhodnotil svedeckú výpoveď svedkyne O. ako nevierohodnú a opätovne konštatoval, že aj po dátume, kedy mala svedkyňa odovzdať kľúč od hlavných dverí na prevádzkovej budove žalovanému, žalovaný nemal možnosť riadne užívať ani šatne, ani sociálne zariadenie. Zo strany žalobcu nebolo ani tvrdené, ani preukázané, že žalovaný v žalovanom období kľúčmi od šatne a sociálneho zariadenia disponoval. Ohliadkou na mieste samom bolo zistené, že ak by aj žalovaný disponoval kľúčmi od hlavných dverí, k tomu, aby mohol užívať celý predmet podnájmu, musel disponovať ďalšími dvoma kľúčmi od dverí na prvé vyvýšené podlažie a do suterénu. Rovnako by sa žalobca v zmysle článku IV. bod 2 zmluvy domáhal zaplatenia platieb za dodávku teplej vody, čo sa nestalo.

Zľavu z nájomného si žalovaný uplatnil listom zo dňa 15.08.2010, ktorý bol žalobcovi riadne doručený. Okresný súd zvýraznil, že právo na zľavu z nájomného a z plnení súvisiacich s užívaním nebytových priestorov je potrebné uplatniť u prenajímateľa bez zbytočného odkladu; právo zanikne, ak sa neuplatnilo do 6 mesiacov od odstránenia závad. Šesťmesačná lehota na uplatnenie práva na zľavu nájomného začína plynúť odo dňa, keď došlo ku skutočnosti zakladajúcej nárok na zľavu. Ak ide o pretrvávajúcu závalu, ktorú nájomca do 6 mesiacov od jej vzniku neuplatnil, neznamená to, že by už nemohol nikdy žiadať o zľavu z titulu tejto vady, keď nárok na úhradu nájomného nie je totiž nárokom na opakujúce sa dávky. Právo na zľavu z nájomného nie je jeden celok zanikajúci navždy preklúziou, ale ide o súhrn práv na zľavu z každej mesačne splatnej úhrady, k čomu sa žiada trvanie nájmu a trvanie závady zakladajúcej nárok na zľavu a splatnosť mesačnej úhrady. Pri uplatnení zaniká teda len právo na zľavu z jednotlivých mesačných úhrad a možno sa domáhať zľavy i do minulosti, nie však za viac než 6 mesiacov. Okresný súd uviedol, že podnájomné za druhý štvrtrok 2010 žalobca fakturoval žalovanému faktúrou č. 22/2, ktorá bola splatná 29.07.2010, pričom žalovaný si zľavu z podnájomného uplatnil listom zo dňa 15.08.2010, teda riadne a včas.

Pri ustálení výšky zľavy z podnájomného okresný súd vychádzal z rozsudku okresného súdu vo veci sp. zn. 8C/164/2006, a to za znemožnenie užívať garáž nedodaním elektrickej energie 65 % a za znemožnenie užívania šatní a sociálneho zariadenia 5 %, spolu 70 %, keď nemal dôvod odchyliť sa od už takto právoplatne určenej výšky zľavy vzhľadom na totožnosť zmluvných strán a účelu, na ktorý bola zmluva uzavretá. Nájomné za druhý štvrtrok roku 2010 v celkovej výške 929,42 Eur bolo fakturované faktúrou č. 22/2, splatnou dňa 29.07.2010. Keďže za tento čas platí žalovanému zľava v celkovej výške 70 %, žalobcovi prislúcha za toto obdobie podnájomné vo výške 278,83 Eur. Nakoľko zo strany žalovaného došlo dňa 13.09.2010 k čiastočnej úhrade vo výške 139,41 Eur, okresný súd vyhovel žalobe v časti čo do zaplatenia sumy 139,42 Eur a v zostávajúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Okresný súd zároveň priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania vo výške 9 % ročne v súlade s ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013. Samostatným výrokom okresný súd vyslovil, že o trovách konania si podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. vyhradil rozhodnúť samostatným uznesením.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, a to proti výroku, ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. Mal za to, že okresný súd nesprávne právne posúdil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, keď právny vzťah zmluvy o podnájme nebytových priestorov je upravený v Občianskom zákonníku s odkazom na osobitný právny predpis, a to zákon č. 116/1990 Zb., a teda podľa právnej teórie ide o absolútny neobchod. Na posúdenie takéhoto právneho vzťahu nemala vplyv ani skutočnosť, či účastníci zmluvy sú podnikatelia, navyše, keď

žalobca nie je podnikateľom, a preto okresný súd nesprávne právne posúdil právny vzťah a nesprávne aplikoval ustanovenie týkajúce sa úroku z omeškania. Žalobca zvýraznil, že sa domáhal zaplataenia podnájomného za 2. štvrtrok roku 2010, vo vzťahu ku ktorému obrana žalovaného spočívala v tom, že si mal riadne uplatniť zľavu na podnájmomnom z dôvodu, že prenajímateľ si neplnil povinnosti podľa zmluvy. Vykonaným dokazovaním žalobca preukázal, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu zmluvy o podnájme a že žalovaný bol povinný platiť štvrtročne dohodnuté podnájomné. Nepoprel, že v predchádzajúcom období si svoje povinnosti riadne neplnil, o čom svedčia pripojené spisy. Po tomto období si žalobca svoje povinnosti riadne plnil, čo preukázal Úradným záznamom exekútora JUDr. Jána Gavuru zo dňa 11.04.2005, a to, že v rámci výkonu exekúcie boli všetky práce a výkony uskutočnené, vrátane obnovenia pripojenia dodávky elektrickej energie a vydania kľúčov a výpoveďou svedka S.. Ďalším záznamom, ktorý preukázal, že elektrická energia bola žalobcom žalovanému dodávaná, bol záznam z Mestskej polície Liptovský Mikuláš zo dňa 22.02.2011. To, že si žalobca plnil svoje povinnosti, potvrdilo i uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7C/315/2012 zo dňa 28.06.2013, ktorým okresný súd konanie zastavil po tom, čo žalovaný dobrovoľne zaplatil podnájomné za obdobie 3. štvrtroku 2009, čo podľa žalobcu je potrebné vykladať ako uznanie dlhu. Mal za to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, nebolo preukázané, v ktorom období žalovanému nemala byť dodávaná elektrická energia a znemožnené užívanie sociálnych zariadení a priestorov šatní a táto podstatná okolnosť v rozhodnutí absentovala. Ak okresný súd nemal preukázané, aké obdobie, od kedy do kedy, si žalobca svoje povinnosti nemal plniť, nemohol priznať žalovanému právo na zľavu. Navyše, žalovaný na prvých pojednávaníach len tvrdil, že právo na zľavu mu vzniklo z dôvodu nedodania elektrickej energie. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že už po výkone exekúcie v roku 2005 mu nebola dodávaná elektrická energia, pričom zľavu si uplatnil až listom zo dňa 15.8.2010, uskutočnil tak po 6-mesačnej prekluzívnej lehote v zmysle ust. § 675 Občianskeho zákonníka. Žalobca nesúhlasil so záverom okresného súdu, že žalovaný si uplatnil zľavu včas. Okresný súd uplatnenie zľavy z nájomného včas nesprávne právne posúdil, za súčasného nepreukázania vzniku práva na zľavu. Podľa žalobcu okresný súd nemal preukázané, že v žalovanom období nebola dodávaná elektrická energia a ak nebola dodávaná, tak o aké časové obdobie ide. Všetky dôkazy, na ktoré sa žalovaný odvolával, sa netýkali žalovaného obdobia. Od roku 2006 do roku 2011 žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal právo na zľavu. Ak sa okresný súd v odôvodnení rozsudku zaoberal dôkazmi, tieto sa netýkali žalovaného obdobia, a to 2. štvrtroku 2010. Okresný súd rozhodol na základe fotografie podružného merača zo dňa 22.03.2005 a fotografie zo dňa 05.03.2011, pričom podružný merač nenamontoval žalobca, ale žalovaný a z fotografií ani nie je zrejmé, či ide o ten istý podružný merač. Ak by žalovanému nebola dodávaná elektrická energia za tak dlhé obdobie, ako je obdobie 6 rokov, bol toho názoru, že by disponoval viacerými a nespochybniteľnými dôkazmi. Potvrdenie elektrikára p. Q., ktorý dňa 29.12.2010 a 22.02.2011 mal zistiť, že do garáže nejde el. prúd, nič nedokázalo. Navyše ide o svedka žalovaného a nie je možné preukázať, či naozaj vykonal merania tak, aby zistil, či naozaj nebola dodávaná elektrická energia. Ak by aj žalobca pripustil možnosť, že v čase merania sv. Q. nebola elektrická energia dodávaná, nevylučuje to možnosť, že celý objekt žalobcu nebol v tomto čase pod elektrickým prúdom, ktorú žalobca nezavinil. Okresný súd si urobil nesprávny záver, že ak by žalobca žalovanému elektrickú energiu dodával, tak by túto spotrebu fakturoval, keďže žalobca počas celého nájomného vzťahu žalovanému elektrickú energiu nefakturoval. Dodal, že v prípade, ak by 6 rokov nedodával elektrickú energiu žalovanému, ktorú potreboval pre opravy, ktoré patria do jeho predmetu podnikania a na tento účel si prenajal predmet podnájmu, neostával by v takomto nevýhodnom podnájme. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku zmeniť, alternatívne zrušiť s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu a mal za to, že tvrdenia a skutočnosti uvedené v podanom odvolaní ako dôvody odvolania neobstoja. K námietke nesprávneho posúdenia záväzkovo-právneho vzťahu vzniknutého na základe Zmluvy o podnájme zo dňa 16.10.2000 medzi žalobcom a žalovaným prvostupňovým súdom uviedol, že toto je pre uplatnenie nároku na zľavu na nájomnom právne irelevantné, nakoľko nárok na zľavu vzniká za zákonom stanovených podmienok bez ohľadu na právnu povahu účastníkov vzťahu. Zmluva o podnájme bola uzavretá na dobu určitú od 01.01.2001 do 31.12.2011 za účelom vykonávania predmetu podnikania žalovaného, ktorý tvorí najmä oprava motorových vozidiel a ich garážovanie. Tomuto právu žalovaného na dodanie plnenia korešpondovala povinnosť žalobcu dodať žalovanému, ako podnájomcovi, riadne a včas plnenie podľa zmluvy o podnájme. Nakoľko žalobca neposkytoval riadne a včas žalovanému plnenie, žalovaný listom zo

dňa 15.08.2010 uplatnil u žalobcu zľavu z podnájomného vo výške 85%. Pokiaľ žalobca tvrdil, že dodával riadne a včas plnenia žalovanému, najmä elektrickú energiu a poukazom na úradný záznam, výpoveď svedka Petra S., záznam Q. polície Liptovský Mikuláš a tvrdenie, že žalovaný dobrovoľne zaplatil podnájomné za obdobie III. štvrťroku 2009, tak žalovaný poukázal na nasledovné. Čo sa týka úradného záznamu súdneho exekútora JUDr. Jána Gavuru zo dňa 11.04.2005, nebola sporná skutočnosť medzi účastníkmi, že na základe vykonateľného predbežného opatrenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš žalobca dňa 22.03.2005 splnil povinnosť, zapojil elektrickú energiu do garáže a umožnil užívať podnájomcovi šatne a sociálne zariadenia), avšak v súdnom konaní nepreukázal, že by dodávanie elektrickej energie aj po dni 22.03.2005 žalovanému poskytoval. Žalovaný zároveň poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd pri svojej rozhodovacej činnosti vychádzal z rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/164/2006-317 zo dňa 17.09.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/398/2010-366 zo dňa 15.02.2011, v ktorom konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobca si riadne neplnil svoje povinnosti zo zmluvy o podnájme a nedodával žalovanému elektrickú energiu, a to v období, ktoré bolo predmetom tohto súdneho sporu, t.j. za obdobie od III. štvrťroku 2004 do II. štvrťroku 2006, kedy už podľa tvrdenia žalobcu došlo k zapojeniu elektrickej energie. Výpoveď svedka V. S., ako člena výboru žalobcu, bola v celom rozsahu vyvrátená vykonaným dokazovaním, a to výpoveďami svedkov X. S. a H. Q., keď bolo preukázané, že k pripojke elektrickej energie žalovaný nemal prístup, a teda si nemohol sám zapínať a vypínať dodávku elektrickej energie, ako uvádzal žalobca. Čo sa týka záznamu Mestskej polície Liptovský Mikuláš zo dňa 05.03.2011, táto zaznamenala ku dňu 05.03.2011 stav elektromera v hodnote 17.008 kilowathodín. Odo dňa 22.03.2005, kedy elektromer mal vykázanú hodnotu spotrebovanej elektrickej energie 16.846,2 kilowathodín, do dňa 05.03.2011, kedy elektromer mal vykázanú hodnotu spotrebovanej elektrickej energie 17.008 kilowathodín, bolo spotrebovaných len 161,80 kilowathodín, ktorá nízka hodnota zistenej spotrebovanej elektrickej energie nezodpovedá tvrdeniu žalobcu o riadnom dodávaní elektrickej energie. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaný dobrovoľne zaplatil podnájomné za obdobie III. štvrťroku 2009, čo podľa jeho názoru bolo potrebné vykladať ako uznanie dlhu žalovaného, tak v tejto súvislosti poukázal na to, že uvedené obdobie nie je ani predmetom konania v tejto veci. Žalovaný mal za to, že tvrdenie žalobcu, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno o vzniku práva na zľavu na podnájmomnom, ako aj o riadnom uplatnení zľavy, nemá oporu v platnej legislatíve, keďže je povinnosťou žalobcu preukázať nielen uzavretie zmluvy o podnájme, ale aj skutočnosť, že žalovanému poskytoval riadne a včas plnenie vyplývajúce zo zmluvy o podnájme. Iba vtedy je možné žalobcovi priznať nárok na úhradu nájomného od žalovaného. Zo strany žalobcu však počas celého súdneho konania nebolo preukázané, že by riadne a včas dodával elektrickú energiu, umožnil prístup a užívanie príslušných pozemkov k pozemku pod garážou, umožnil používanie prístupovej cesty ku garáži, šatni a sociálnych zariadení, na ktoré bol voči žalovanému podľa zmluvy o podnájme povinný. Zároveň poukázal i na vyjadrenie samotného žalobcu v odvolaní, v ktorom uvádza, že „...navrhovateľ počas celého nájomného vzťahu odporcovi elektrickú energiu nefakturoval...“ v spojení s čl. IV bod 2. zmluvy o podnájme a jeho znením. Žalovaný mal za to, že skutočnosti uvádzané žalobcom nie sú dôvodmi odvolania, a preto navrhol, aby odvolací súd žalobcom napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny potvrdil s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a za rešpektovania ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 2 O.s.p.. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/52/2014-173 zo dňa 13.08.2014 a doručovanie upovedomenia o termíne vyhlásenia rozsudku účastníkom konania prostredníctvom ich právnych zástupcov s tým, že podľa ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 16.09.2014, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ust. § 211 ods. 2 O.s.p..

Podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalobcu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

Za aplikácie vyššie citovaného zákonného ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku preskúmaný len v rozsahu odvolacích dôvodov žalobcu, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 27.01.2014. Základnými odvolacími dôvodmi žalobcu bola námietka nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnych skutkových zistení.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V súvislosti s odvolacími dôvodmi žalobcu krajský súd poukazuje na vyššie citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ktoré je základom rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže sa krajský súd stotožňuje so skutkovými, ako i právnymi závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Práve z titulu aplikácie § 219 ods. 2 O.s.p. nebolo podľa názoru krajského súdu potrebné, aby podrobné skutočnosti tak skutkového, ako aj právneho záveru, ktoré boli uvedené v odôvodnení rozsudku okresného súdu, boli opätovne uvádzané aj v dôvodoch tohto rozhodnutia krajského súdu, pretože zákonné ust. 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby sa krajský súd ako súd odvolací v odôvodnení obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorý postup je v súlade aj s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 8. októbra 2009.

Krajský súd prihliadajúc na obsah súdneho spisu, pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš a z neho vyplývajúci skutkový stav nezistil v postupe súdu prvého stupňa žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, po skutkovej i právnej stránke sa stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého výroku rozsudku prvostupňového súdu, ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, keď okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky relevantného charakteru, ktoré odvolateľ zopakoval v odvolaní podanom proti rozsudku. Len na zvýraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom krajský súd uvádza nasledovné.

K námietkam uvedeným v odvolaní žalobcu, týkajúcim sa nesprávne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci, vo vzťahu k neuneseniu dôkazného bremena žalovaným, vo vzťahu k tvrdenej vade predmetu nájmu a uplatnenej zľave z nájomného sa uvádza, že žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadnu inú odlišnú podstatnú skutočnosť majúcu za následok úvahu o prípadnej vade v procesno-právnom postupe prvostupňového súdu, resp. o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. V danom prípade prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav a podrobne opísal priebeh konania, stanoviská oboch procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Závery, ktoré okresný súd prijal, jasným a precíznym spôsobom vysvetlil. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd má za to, že skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, uvedené v

odôvodnení žalobcom napadnutého rozsudku prvostupňového súdu ako celok spĺňajú všetky parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu, vykonaného dokazovania a jeho zhodnotenia, a to oboznámením sa s výpoveďami účastníkov konania, právnych zástupcov, vypočutých svedkov, listinnými dôkazmi, a to primárne Zmluvou o podnájme nebytových priestorov zo dňa 16.10.2000, vystavenou faktúrou, výpisom z účtu žalobcu, oznámením o vrátení faktúry a uplatnením nároku na pomernú zľavu z nájomného žalovaného zo dňa 15.8.2010 (č.l. 18 spisu), Úradným záznamom zo dňa 11.4.2005 (č.l. 33 spisu), Oznámením H. Q. zo dňa 1.3.2011, 29.12.2010 (č.l. 34, 35 spisu), Záznamom Mestskej polície Liptovský Mikuláš zo dňa 05.03.2011 (č.l. 36, 37 spisu), pripojenými fotografiami (č.l. 38 - 42 spisu, 101 - 106 spisu), vzájomnou korešpondenciou, pripojenými spismi Okresného súdu Liptovský Mikuláš, osobitne spisom sp. zn. 8C/164/2006, sp. zn. 12C/310/2004 a v ňom nachádzajúcimi sa rozhodnutiami s vyslovenými závermi vo vzťahu k plneniu povinností prenajímateľa a súdom ustálenej výške zľavy, vo vzťahu ku ktorým dôkazným prostriedkom krajský súd uvádza, že tieto dali dostatočný skutkový základ nielen pre posúdenie žalobcovho nároku, z ktorého bolo možno vyvodit' čiastočnú dôvodnosť, ale aj základ pre posúdenie obrany žalovaného v rovine uplatnenej zľavy z nájomného. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia opísal zistený skutkový stav a na jeho základe svoje úvahy a závery, vo vzťahu k vysloveniu čiastočnej dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu a dôvodnosti obrany žalovaného.

Nestotožňuje sa krajský súd s odvolacím dôvodom, že okresný súd nesprávne posúdil (ne)unesenie dôkazného bremena žalovaného vo vzťahu k naplneniu podmienok pre uplatnený nárok žalovaného na zľavu z nájomného. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplývalo, že účastníci sporu uzatvorili dňa 16.10.2000 Zmluvu o podnájme nebytových priestorov na dobu určitú s predmetom vymedzeným v čl. I. zmluvy, s účelom nájmu pre vykonávanie predmetu činností žalovaného, a to najmä garážovanie motorových vozidiel a vykonanie opráv s tým, že v čl. III. zmluvy bola dohodnutá výška a splatnosť nájomného a z čl. IV. zmluvy vyplývala úhrada nákladov za služby spojené s užívaním, konkrétne v čl. IV. bod 2. sa zmluvné strany dohodli, že spotreba elektrickej energie sa bude hradit' podľa skutočnej spotreby vychádzajúcej z údajov elektromeru na základe faktúry vystavenej platcom elektrickej energie. Žalobca faktúrou č. 22/2 vyúčtoval žalovanému nájom nebytových priestorov za II. štvrťrok roku 2010, vo vzťahu ku ktorej faktúre žalovaný oznámením zo dňa 15.08.2010 uplatnil nárok na zľavu z nájomného, nadväzujúc na uplatnené nároky na zľavu v podaní zo dňa 24.01.2005, 03.06.2005, z dôvodu nepretržité pretrvávajúceho porušovania zmluvných povinností žalobcu ako prenajímateľa.

Vo všeobecnosti uvádza odvolací súd, že právna úprava nájmu nebytových priestorov je obsiahnutá v dvoch základných predpisoch. Prvým je zákon č. 116/1990 Zb. a druhým predpisom je zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov, ktorý upravuje nájomnú zmluvu všeobecne v ust. § 663 a nasl.. Vzťah obidvoch predpisov je vzťahom všeobecného právneho predpisu, ktorými sú ustanovenia Občianskeho zákonníka a zvláštneho právneho predpisu vo vzťahu k nemu, ktorým je zákon č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov. Tento vzťah je možné definovať tak, že na nájom nebytových priestorov sa vzťahuje všeobecná úprava Občianskeho zákonníka len v otázkach, ktoré výslovne neupravuje zákon o nájme a podnájme nebytových priestorov.

Ustanovenie § 674 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 673 upravuje následky vád prenajatej veci vo vzťahu k povinnosti nájomcu platiť nájomné. Občiansky zákonník podľa toho, či vada prenajatej veci znemožňuje užívanie prenajatej veci, alebo ho len obmedzuje, upravuje aj následky na platenie nájomného. V prípade, ak vada prenajatej veci obmedzuje nájomcu v užívaní veci, vzniká nájomcovi právo na zľavu z nájomného. Právo na zľavu z nájomného je viazané na konkrétne podmienky, ktoré môžu byť medzi zmluvnými stranami sporné. Otázka dôkaznej povinnosti primárne závisí od toho, ktorá strana uplatní príslušné právo na súde. Ak prenajímateľ uplatní právo na zaplatenie nájomného, musí dokázať, že boli splnené podmienky na túto úhradu s tým, že musí dokázať, že neboli splnené podmienky na zľavu z nájomného. Vo všeobecnosti je ďalej potrebné uviesť, že z ust. § 675 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pojem právo na zľavu z nájomného sa musí uplatniť u prenajímateľa bez zbytočného odkladu, pričom je zákonom stanovená 6-mesačná lehota na uplatnenie tohto práva odo dňa, keď došlo ku skutočnostiam, ktoré toto právo zakladajú. Nestotožňuje sa odvolací súd so

žalobcom v tom smere, že okresný súd nesprávne zhodnotil uplatnenie práva žalovaného na zľavu z nájomného včas. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade išlo o pretrvávajúcu vadu a žalovaný žalobcovi oznámil trvanie tejto vady zakladajúcej nárok na zľavu, preto záver prvostupňového súdu o včasnosti uplatneného práva žalovaného považoval odvolací súd za vecne správny.

Čo sa týka uplatnenia práva prenajímateľa na zaplatenie nájomného, bolo vzhľadom na obranu žalovaného, a to oznámenie o uplatnení nároku na zľavu z nájomného, z jeho strany potrebné dokázať, že neboli splnené podmienky na zľavu z tohto nájomného, teda, že v danom prípade si žalobca splnil svoju povinnosť nielen odovzdať priestor v stave spôsobilom k dohodnutému spôsobu užívania, ale i tento priestor v tomto stave udržiavať a poskytovať služby a plnenia spojené s prenechaním priestoru do nájmu, teda pre úspešné preukázanie nároku bolo nevyhnutné preukázať poskytovanie zmluvne dohodnutých plnení. Z výpovedí vypočutých svedkov v tomto konaní v porovnaní s ich výpoveďami v predchádzajúcich konaniach, v ktorých bola riešená otázka platnosti zmluvy, dôvodnosti uplatnenia nároku na zľavu, otázka výšky zľavy, čo správne vykonal okresný súd, nebolo preukázané splnenie povinností žalobcu riadne plniť povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o podnájme, a to v časti dodávky elektrickej energie, keďže z pripojených spisov, konkrétne zo spisu sp. zn. 8C/164/2006 nepochybne vyplývalo, že za obdobie roku 2004 do II. štvrtroku 2006 nebola zapojená elektrická energia a umožnený prístup do prevádzky. S tvrdením žalobcu v tomto sporovom konaní, že po roku 2006 došlo k zapojeniu elektrickej energie a umožneniu prístupu žalovaného do priestorov, a teda prevádzkovej budovy, ktoré potvrdil i svedok V. S. do Zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.11.2013 keď uviedol, že „...ja som ho vypínal len v začiatkoch, keď sa nechcel dohodnúť, potom na príkaz exekútora som to ja nechal zapnuté a takto je to zapnuté doteraz...“ (č.l. 80 spisu), žalovaný nesúhlasil, a vyvrátila ho výpoveď svedka E., ktorý na č.l. 53 spisu uviedol „...od roku 2008,2010 tam svetlo určite nebolo. Ja som tam garážoval autobus, aj keď tam nebolo svetlo ani elektrina, dva roky, ďalej Oznámenia H. Q. na č.l. 34, 35 spisu, a jeho výpoveď, keď potvrdil, že ho zavolať žalovaný, že mu nejde prúd, ako i pripojené fotografie, ktoré potvrdili o stave elektromera ku dňu 22.03.2005, po ktorom malo dôjsť k zapojeniu elektrickej energie, že od roku 2005 do záznamu Mestskej polície Liptovský Mikuláš zo dňa 05.03.2011, t.j. za obdobie šiestich rokov bol stav merača zvýšený o 161,80 kWh, čo nezodpovedá reálnej dodávke elektrickej energie a jej spotrebe žalovaným, teda poskytovaniu tejto služby spojenej s užívaním prenajatého priestoru riadne. Rovnako žalobca nedokázal, že v období, za ktoré uplatnil nárok na nájomné, umožnil žalovanému využívať zmluvne dohodnuté plnenia, vyplývajúce z čl. I. bod 2., 3., 4. zmluvy. Okresný súd na základe zhodnotenia vykonaných dôkazov dospel k správne záveru, že žalobca nepreukázal riadne a včasné poskytovanie služieb a plnení, na ktoré sa v zmluve o podnájme zaviazal. Bolo preto potrebné prisvedčiť žalovanému, že mohol prenajatý priestor užívať len obmedzene k zmluvne dohodnutému účelu pre namietané vady, vo vzťahu ku ktorým uplatnil právo na zľavu z nájomného v zmysle ust. § 674 Občianskeho zákonníka. Krajský súd uvádza, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania správne uzavrel, že žalovaný v súvislosti s tvrdenou vadou prenajatého priestoru riadne a včas uplatnil nárok na zľavu, pretože išlo o vadu pretrvávajúcu, pričom žalobca opak, teda riadne splnenie si povinnosti nedokázal. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno k dôvodnosti nároku v celom rozsahu a bol to žalovaný, ktorý svoju dôkaznú povinnosť v rovine dôvodne uplatneného nároku na zľavu z nájomného preukázal.

Pokiaľ žalobca namietal i spôsob, akým okresný súd hodnotil vykonané dôkazy, tak k tomuto odvolaciemu dôvodu krajský súd uvádza, že nebol relevantný, s poukazom aj k uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, sp. zn. 3Cdo 204/2009, podľa ktorého „...dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten - ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). V prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. (R 42/1993)“.

Zo strany krajského súdu je potrebné dodať, že hodnotenie dôkazov v zmysle ust. § 132 O.s.p. je na súde, ktorý musí starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Okresný súd podľa ust. § 132 O.s.p. postupoval. Uvádza krajský súd, že v hodnotení výsledkov dokazovania je súd slobodný, čo znamená, že žiadne procesné ustanovenie mu neukladá, akú dôkaznú hodnotu, resp. silu má priznať tomu - ktorému dôkaznému prostriedku, či už ide o výsluch svedka, účastníka alebo dôkaz listinou. V hodnotiacej činnosti je súd obmedzený iba vnútorným presvedčením a hodnotiaci záver je povinný stručne a jasne odôvodniť tak, ako to vyplýva z ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Okresný súd takýmto spôsobom postupoval dôsledne aplikoval ust. § 132 O.s.p., vysvetlil svoje závery ako aj zhodnotenie vykonaných dôkazov keď všetky dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a jeho odôvodnenie je presvedčivé.

K námietke posúdenia záväzkového vzťahu v zhode so žalovaným krajský súd uvádza, že primárne určujúcou bola všeobecná úprava Občianskeho zákonníka vo väzbe na osobitnú úpravu v zákone o nájme a podnájme nebytových priestorov s tým, že pokiaľ ide o vzťah i z podnájomného vzťahu, ktorý je uzavretý medzi subjektmi, v danom prípade žalovaným ako podnikateľom a žalobcom, síce občianskym združením, ale účelom nájmu bolo vykonávanie podnikateľskej činnosti žalovaného, čo vyplývalo z osobitného dojednania účastníkov, uplatní sa tu režim Obchodného zákonníka bez ohľadu na to, že úprava nájmu nebytových priestorov je obsiahnutá v zákone č. 116/1990 Zb., ktoré je integrálnou súčasťou Občianskeho zákonníka. Rozhodujúcim kritériom tu bol účel zmluvy, povaha účastníkov, s tým, že obe strany vystupovali ako podnikatelia v zmysle ust. § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka, a preto pre priznanie nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania okresný súd správne aplikoval úpravu vyplývajúcu z ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Určujúcim v danom prípade bol účel nájmu, ktorým bol výkon podnikateľskej činnosti žalovaného, a preto pokiaľ okresný súd požadované príslušenstvo posúdil podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, jeho postup bol vecne správny.

Krajský súd uvádza, že žiaden z odvolacích dôvodov žalobcu nebol relevantný, preto bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, potvrdený ako vecne správne rozhodnutie, keď záverom okresného súdu predchádzala racionálna úvaha konajúceho súdu, vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania, vo väzbe i na predchádzajúce konania vedené pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš. Odvolací súd nezistil dôvody pre odchylenie sa od týchto logických a racionálnych záverov okresného súdu, a tým neboli dané dôvody ani na zmenu, ani na zrušenie rozsudku okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, ktorý bol vo vyvolanom odvolacom konaní potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 2 O.s.p..

Výrok rozsudku krajského súdu, ktorým vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa, vychádza z ust. § 224 ods. 4 O.s.p., keď súd prvého stupňa vyhradil rozhodnutie o trovách prvostupňového konania na samostatné konanie cez úpravu v ust. § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.